

Arany Júlia

Világszerte Nr. 1

Clare Connelly

Válás előtt

Melanie Milburne

Titok a múltból

Abby Green

Szicíliai szenvedély

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információátviteli vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Enterprises ULC-vel létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy hellyel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Enterprises ULC. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Clare Connelly, 2018 – Vinton Kiadó Kft., 2023

Eredeti címe: *Bound by the Billionaire's Vows* (Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)

• Magyarra fordította: Kiss Klára

© Melanie Milburne, 2019 – Vinton Kiadó Kft., 2023

Eredeti címe: *Cinderella's Scandalous Secret* (Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)

• Magyarra fordította: Várnai Péter

© Abby Green, 2018 – Vinton Kiadó Kft., 2023

A mű eredeti címe: *Claiming His Wedding Night Consequence*

(Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)

• Magyarra fordította: Kiss Klára

Nyomtatásban megjelent: az ARANY JÚLIA 60. számában, 2023

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-540-657-9

• Kép: Shutterstock

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2023

• A kiadó és a szerkesztőség címe: 1118 Budapest, Szüret u. 15.

• Felelős kiadó: dr. Bayer József

• Főszerkesztő: Vaskó Beatrix

• Telefon: +36-1-781-4351; e-mail cím: info@vintonkiado.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.vintonkiado.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Clare Connelly
Válás előtt

ELŐHANG

Hat évvel korábban

– Látod, Matteo?

Noha a média mindig azt állította, hogy Matteo Vin Santónak nincsenek érzelmei, de tévedtek.

A kórházi takaró alatt gyengén és sápadtan fekvő nagyapja láttán fájdalmasan elszorult a szíve. A bizonyosság, hogy az idős embernek már csak kevés ideje van hátra, mérhetetlen szomorúsággal töltötte el.

– Mit látok, *nonno*?

– *Nonno*? – ismételte Alfonso Vin Santo mosolyogva, de az ajkai olyan cserepesek voltak, hogy a mozdulatra fájdalmasan összerezett. – Már régóta nem szólítottál így.

Matteo szótlanul nézte nagyapja kezét. Ezekkel a kezekkel egy birodalmat hozott létre, és nehéz időkben rettenthetetlenül irányította azt. Elfordította a szemét, és kipillantott az ablakon. De Firenze sivár külvárosa, ahol a klinika feküdt, semmi vigasztalót nem nyújtott.

– Látod a folyót? Régen szeretted, amikor lement a nap, emlékszel?

Matteo önkéntelenül lehunyta a szemét. Azonnal ki tudta zárni a rideg szobát, és elképzelte, mit lát maga előtt a nagyapja – a panorámát a római *La Grande Fortuna* szálloda teraszáról, amely valaha az övék volt. Egyik oldalról a Teverére lehetett látni, a másik oldalról pedig egészen a Vatikánig.

Valahányszor a szállodára gondolt, fékezhetetlen düh fogta el.

– Tényleg csodálatos – préselte ki magából.

– Több annál... tökéletes. – Alfonso felsóhajtott, és árnyék suhant át az arcán. – Az én hibám volt.

– Nem, *nonno*.

Matteo került a gazember nevének említését. Johnson. Ő volt a hibás. Újra és újra elutasította, hogy a szállodát eladja nekik. Haláláig kérlelhetetlen maradt.

De ő majd változtat ezen.

– Vissza fogom szerezni neked – ígérte Matteo olyan halkán suttogva, hogy nem volt biztos benne, Alfonso egyáltalán meghallotta-e. De nem ez volt lényeg.

Matteo nemcsak a nagyapjának, hanem saját magának is ígéretet tett.

Nem számít, hogyan – a családé lesz újra az a szálloda.

Bármilyen áron.

1. FEJEZET

– Van időpontja?

Időpont? A saját férjénél? Skye szorosabban markolta a táskáját, és a benne lapuló válási papírokra gondolt. Bár a fényűző előtér klimatizált volt, mégis kiverte a veríték. Nem érezte jól magát, amióta leszállt a velencei Marco Polo repülőtéren. És most, röviddel a házassága végérvényes lezárása előtt, szívét elszorította a kétségbeesés.

– Signor Vin Santo ma délután egyáltalán nem ér rá. Sajnálom – jelentette ki a recepció, de arcán nyoma sem volt együttérzésnek.

– Kérem, mondja meg Signor Vin Santónak, hogy a felesége van itt. Biztos vagyok benne, hogy akkor minden más programot lemond.

Skye mindent megtett, hogy ne remegjen a hangja. A válás elkerülhetetlen volt, és most is az. Szüksége van a férje aláírására azokon a papírokon, hogy minél hamarabb elhagyhassa Olaszországot, mielőtt Matteo megtudná az igazat.

A recepció nem is próbálta leplezni megvetését.

– Signorina?

Skye önkéntelenül is elmosolyodott. A szokásos félreértés. Huszonkét éves, és még ennél is fiatalabbnak tűnik. A smink, amit ma reggel fáradtságosan felkent, már rég elhalványult, és ő éppúgy nem illett ebbe az előkelő környezetbe, ahogy a házasságába se. Pedig minden joga megvan rá, hogy itt legyen. Felszegte az állát, és elszántan a recepcióra nézett.

– Signora – javította ki méltóságteljesen. – Signora Skye Vin Santo.

Elégedetten látta, hogy a recepció némán egy meglepett „ó”-t formál a szájával. De a hölgy gyorsan visszanyerte a nyugalmát, a telefonért nyúlt, közben a szeme Skye kezére siklott. Szerencsére még nem vette le a tízkarátos jegygyűrűjét.

– *Mi dispiace!* Elnézést, Signora Vin Santo – mentegetőzött sietve, és megnyomott egy gombot.

– Fogalmam sem volt róla, hogy Signor Vin Santo nő.

A szavak szíven ütötték Skye-t. Házasságuk valójában alig több mint egy hónapig tartott – pontosan egy hónappal tovább a kelleténél.

Miként hagyhatta, hogy bolondot csináljanak belőle, ha csak rövid időre is? Egek, egyáltalán miért ment hozzá!?

Akarata ellenére az első találkozásuk képei jelentek meg a lelki szemei előtt.

Matteo egyszerű öltönyt viselt, és hihetetlenül sármos volt. Kitartóan udvarolt neki, és teljességgel lenyűgözte. A sors keze, gondolta akkoriban. Később aztán kiderítette, hogy minden hazugság volt.

Anélkül, hogy egy szót is értett volna, követte a telefonbeszélgetést, amelyet a recepció gyorsan pergő olasz nyelven folytatott. A széles ablakfrontból jól lehetett látni Velence sziluettjét.

Mennyire szerette ezt a várost! Annak idején azt hitte, hogy élete hátralévő részét itt fogja eltölteni. De mostanra immunis lett Velence varázsára, a gondolatokra, akik büszkén, szálfegyenes testtartással siklanak a csatornákon. Ma már nem dobban meg a szíve az egymáshoz simuló, ódon házak láttán, amelyekbe mintha az idő belehelte volna titkos lelkét.

Ez a város még mindig gyönyörű, de már nem az ő városa. Skye egy határozott mozdulattal elfordult, és újra a recepcióra nézett, aki éppen felállt. Magasabb volt, mint Skye gondolta.

– Signor Vin Santo várja önt. Kér valamit inni? Vízet?

Inkább vodkát, gondolta Skye bágyadt mosollyal.

– Egy ásványvíz jólesne, köszönöm.

Az előtte álló feladat betöltötte a gondolatait. Meg kell győznie Matteót, hogy írja alá azokat az átkozott válási papírokat, hogy folytathassa az életét – minél távolabb tőle.

– Máris, signora. Kérem, kövessen!

A recepció hölgy csípőjét ringatva megindult Skye előtt, és az asszony leheletnyi irigységet érzett. Ő maga kimondottan karcsú volt, és mindig teltebb idomokat szeretett volna. Tinédzserként a melltartóját zsebkendővel tömte ki.

– Itt is vagyunk – jelentette a recepció. A hangja sokkal barátságosabb volt, amióta tudta, hogy kivel van dolga. – Signor Vin Santo már várja önt.

Miért hangzik ez úgy a fülének, mintha ő lenne a bárány, a férfi pedig a farkas? Mert Matteo ragadozó. Erős, könnyörtelen, szívtelen.

És ő volt a zsákmánya.

De ennek vége!

Skye kihúzta magát, vett egy mély lélegzetet, és belépett.

De semmi és senki sem tudta volna felkészíteni erre a pillanatra. A pillanatra, amikor az ajtó kinyílt, és szemtől szemben állt Matteóval.

Úgy tűnt, mintha minden levegő kiszippantottak volna a szobából. Mintha légüres térben lenne. Nem volt oxigén, nem volt gravitáció, sem józan ész. Csak Matteo és ő. A jóképű, férfias, hazug Matteo.

Skye szája kiszáradt, minden idegszála pattanásig feszült.

Legszívesebben odarohant volna hozzá. Miért is? Hogy megcsókolja, vagy hogy kikaparja a szemét? Valószínűleg az előbbi, ismerte be, és a bátorsága elszállt. Szerette volna átkarolni a férfi nyakát, magához húzni és megcsókolni. Pontosan úgy, ahogy akkor tette, amikor még hitt az örök, igaz szerelemben.

Matteo fantasztikusan nézett ki, és történetesen pont azt a sötétkék öltönyt viselte, amelyet Skye a legjobban szeretett, mert remekül kiemelte széles vállát és napbarnított arcbőrét. Tekintete bejárta a férfi markáns arcát: telt ajkát, jellegzetes orrát, a magas pofacsontokat és sötét, szinte fekete szemét.

Észrevette, hogy Matteo meg őt fürkészi. Perzselő tekintete végigsiklott az alakján, aztán megállapodott az arcán. A változásokat keresi rajta?

Skye biztos volt benne, hogy ugyanúgy néz ki, mint négy héttel ezelőtt, amikor fejvesztve hagyta el közös otthonukat, a házasságukat, az életüket. Csak belül változott meg. Eltekintve attól, hogy újabban lófarkokban viselte a haját, mert úgy döntött, külsőleg is jeleznie kell, már nem az a nő, aki a Matteo Vin Santo-show-ban szerepelt.

Ez alatt a nagyon rövid idő alatt felnőtt. Már semmi köze ahhoz a naiv, bizakodó fiatal lányhoz, aki Matteo megismerése előtt volt.

– Köszönöm, hogy fogadsz – törte meg a csendet szenvtelen hangon. – Nem tart sokáig.

A férje szemébe a már jól ismert, gúnyos kifejezés költözött. Még mindig sikerült elérnie, hogy Skye ostobának és éretlennek érezze magát.

Matteo szó nélkül hátrált egy lépést, hogy a felesége bejöhessen. Skye tekintete a tárgyalószobákban lévő asztalra esett, ahol annak idején ült, és ahol aláírta a papírokat, amelyek megpecsételték a boldogtalanságát.

– Nem szeretsz, ugye? – Skye a dokumentumokat bámulta, és hirtelen minden részlet összeállt. – Az ügyvéded mindent elmesélt. Rólad és az apámról. Az egész átkozott történetet. Hogy miért vettél el feleségül.

Amikor észrevette, hogy a férfi láthatóan meglepődött, dühös lett.

– Tényleg azt hitted, hogy nem jövök rá? Azt hitted, olyan naiv vagyok, hogy nem kérdezem meg? – Meglengette a szerződést. – Csak az az istenverte szálloda kellett, ugye? A szálloda, amit az apám vett a nagyapádtól. A szálloda, amelyet évek óta vissza akarsz szerezni. Istenem! Ez az egyetlen ok, amiért elvettél!

A szavait nyomasztó csend követte.

– Ezt később folytassuk – válaszolta végül komolyan Matteo. – Csak írd alá a papírokat, és ma este vacsora közben megbeszéljük.

– Ne csináld ezt! – Skye az asztalra csapott. – Vegyél már végre komolyan! Az igazságot akarom

hallani, mégpedig tőled. A szálloda miatt jöttél Londonba, igaz? Ezért akartál találkozni velem.

Egy pillanatig azt remélte, hogy a férfi valami olyasmit mond, amivel enyhíti a fájaldalmát.

– Igen.

Skye szíve a torkában dobogott, és megmarkolta a szék karfáját.

– Ezért vettél feleségül?

Matteo hosszú ideig nem szólt semmit, és ettől valami végleg eltört a lányban. Aztán lassan bólintott.

Az emlék felkavarta Skye-t, de az ajtó csukódásának hangja visszahozta a jelenbe.

– Váratlanul toppantál be.

Skye szíve szaporábban kalapált. Ez az akcentus! Már majdnem elfelejtette, milyen érzékeny hangzik az angol a férfi mély, reszelős hangján.

Légy erős! Már majdnem vége.

– Számíthattál volna rá, hogy egyszer felbukkanok – válaszolta, és megvonta a vállát.

– Honnan kellett volna tudnom? – felelte Matteo, és akcentusa erősebb lett, ami a harag jele volt nála. – Amióta kirohantál az irodámból anélkül, hogy legalább udvariasan elköszöntél volna, teljesen eltűntél.

Skye dühösen nézett rá.

– Udvariasság? Éppen te beszélsz udvariasságról?

Matteo figyelmeztetően felvonta a szemöldökét.

– Igazából csak azt szeretném tudni, hogy hol az ördögben voltál.

– Mintha érdekelne! – fortyant fel Skye.

– A feleségem eltűnik, és nem tudom elérni. Persze hogy érdekel.

– Téged mindig csak a vagyon érdekelt. – Skye hangja keserűen csengett, rájött, hogy a csata már régen eldőlt. – Angliában voltam – tette hozzá sóhajtva.

– De nem a házadban – felelte Matteo, és Skye rájött, hogy bizonyára kereste őt.

– Nem – válaszolta.

Tudta, miért akarta a férfi felkutatni, és ennek semmi köze sem volt a házasságukhoz. Bizonyára dühöngött, amikor rájött, hogy ő visszavonta az adásvételi szerződést. Hogy mindenre rájött rövid életű házasságukkal kapcsolatban, és logikusan összerakta a részleteket. Matteo azt hitte, becsaphatja őt, és ez majdnem sikerült is neki. Nagyon közel járt hozzá, hogy megszerezze a szállodát.

– Hol voltál? – kérdezte újra Matteo.

– Semmi közöd hozzá! – sziszegte Skye.

– A feleségem vagy. Természetesen van közöm hozzá! – vágta rá Matteo, és tett egy lépést az asszony felé.

Amikor Skye megérezte a férfi jellegzetes illatát, a lábából kiszállt az erő. Ám önelégült szavai miatt a dühe újra fellobbant, és jeges pillantást vetett rá.

– Többé semmi közöd velem kapcsolatban semmihez!

Észrevette, hogy egy izom megrándul Matteo szeme alatt.

– A feleségem vagy – ismételte meg a férfi, mintha ez mindent igazolna.

– Pontosan erről szeretnék beszélni veled.

Skye, hogy visszanyerje a lélekjelenlétét, kicsit körülményeskedve kinyitotta a táskáját, de mielőtt elővehette volna az iratokat, kopogtak az ajtón.

Matteo asszisztense lépett be egy üveg ásványvízzel és poharakkal, amelyekben jégkockák csilingeltek.

– Köszönöm – mondta Skye, és örült, hogy ezzel is nyert egy kis időt, és összeszedheti magát.

Megvárta, amíg a titkárnő töltött a poharakba, és ismét elhagyta az irodát.

– Tehát miről akarsz beszélni velem? – tudakolta Matteo, és keresztbe fonta a karját a mellkasa előtt.

Skye fogta a poharát, és az ablakhoz ment. Lenézett a városra, anélkül hogy igazán látta volna.

– A házasságunkról.

Amint kimondta, elárasztották az emlékek, amelyeket annyira szeretett volna maga mögött hagyni.

Szezelem első látásra. Az esküvő. Az együtt töltött szenvedélyes éjszakák feledtették vele, hogy milyen sokáig kellett várnia a férjére nap mint nap. Utólag már ő maga sem értette, hogyan lett valósággal függő tőle.

Még egyszer, utoljára megforgatta az ujján a gyémántgyűrűt, mielőtt lehúzta volna.

– És arról, hogyan tudnánk lezárni.

Odafordult Matteóhoz, és egyenesen a szemébe nézett. Bátran állta a tekintetét, miközben a gyűrűt az asztalra tette, és sietve hátrább lépett.

A férfi komor arckifejezéssel követte Skye mozdulatait, de nem mutatott érzelmeket. Nem próbálta rábírní a szándéka megváltoztatására.

Nem csoda, gondolta Skye, mert ez sosem rólam szólt. Mindig róla, a nagyapjáról, az apámról és valami szállodáról, amiről korábban soha nem hallottam. Részesévé vált egy bosszúhadjáratnak, amely úgy tűnt, hogy uralta az összes ember életét, akiket szeretett. Az apját, a férjét...

Elszántan kihúzta magát.

– Csak alá kell írnod a válási papírokat.

Matteo kifújta a levegőt, az arckifejezése rezzenéstelen maradt.

– Hadd nézzem!

Skye alig hitte el, hogy milyen simán megy. Annyira tartott ettől a találkozáótól, és most Matteo abszolút előzékenynek mutatkozott.

– Tessék.

Elővette a vékony mappát a táskájából, átnyújtotta a férfinak, és gondosan ügyelt rá, hogy ne érjen hozzá.

Matteo ránézett, és Skye rájött, hogy átlátott rajta. Tisztában van vele, hogy kerül minden fizikai kontaktust.

– Mi van, ha nem egyezem bele a válásba?

Skye megdermedt. Már azt hitte, közel van a céljához.

– Ne ostobáskodj! – válaszolta szinte suttogva, és érezte, hogy minden szín kifut az arcából.

– Miért lenne ostobaság, hogy nem akarok válni?

Matteo közvetlenül Skye elé állt, és addig nézte, amíg az remegni nem kezdett. Éppen most, amikor minden erejére szüksége lett volna, amikor nem lenne szabad elgyengülnie.

– Nem volt igazi házasság a miénk – motyogta, és igyekezett határozott maradni. – Ezt mindketten tudjuk.

– Nekem elég igaznak tűnt – ellenkezett Matteo mégis, és a hangja veszedelmesen szelíden csengett.

Hirtelen átkarolta a feleségét, és magához húzta.

Skye teste azonnal emlékezett. Fellobbant benne a vágó, és önkéntelenül felnyögött. Kockázatos, hogy nem tiltakozik, de még egyszer utoljára ki akarta élvezni ezt az ölelést. Csak egy pillanatra.

– Nem – felelte rekedt hangon. – Nem volt. Mindent tudok.

– Mit tudsz? – kérdezte Matteo halkán, szinte gyengéden.

– Mindent. – Skye behunyta a szemét. – Tudok az apádról és az enyémről. Hogy beleszerettek ugyanabba a nőbe, és végül az apád vette feleségül őt. Apám mérhetetlenül dühös volt emiatt, és mindent megtett, hogy ártson a családnak. – Elakadt, amikor rájött, hogy ezzel beismeri az apja bűnösségét. – Elutasítva érezte magát, és bosszút állt.

Matteo nevetése örömtelenül csengett.

– Bagatell szerelmi háromszögnek hangzik. Hidd el, nem volt az! – Előrehajolt. – Carey Johnson csődbe vitte a nagyapámat. Az apád tönkretett mindent, amit a nagyapám egy életen át felépített.

A szenvedélyes válasz hallatán Skye lélegzete elakadt, de gyorsan összeszedte magát.

– És ezért büntetted engem?

Nyomasztó csend telepedett rájuk. Skye látta, hogy Matteo a megfelelő szavakat keresi.

– Soha nem arról volt szó, hogy megbüntesselek – mondta végül.

– De? Bosszút akartál állni rajta? Az apámon?

Mit válaszolhat erre? Skye fején találta a szöveget.

– Azért jöttél hozzám, mert szeretted. Emlékszel? – Matteo hangja lágyan csengett.

De még mennyire, hogy szerette őt! A férfi azonban sohasem viszonzta ezt. Az érzelmek nem jelentettek számára semmit.

– A szeretet és a gyűlölet nagyon közel áll egymáshoz. Magam is meglepődtem, hogy milyen gyorsan megváltoztak az érzéseim irántad.

– Azt mondd, gyűlölsz? – kérdezte Matteo, miközben még szorosabban ölelte a feleségét.

Skye érezte, hogy a férfi közelsége felizgatja.

Szex. Ez volt a házasságuk tulajdonképpeni oka. Matteo vágya igazi volt, nem színlelt. A szenvedély mindkettőjüket hatalmába kerítette.

– Persze hogy gyűlöllek – sziszegte Skye, tudva, hogy ki kellene bontakoznia a férfi karjából. Egy pillanat és meg is teszi... – Hogy is érezhetnék másképp irántad?

Matteo gúnyosan felnevetett.

– Vigyázz, *cara*! Mindketten tudjuk, hogy könnyű lenne meggyőződnöm téged az ellenkezőjéről.

Még erősebben szorította Skye-t, aki majdnem felnyögött.

– Ez pusztán fizikai vágy – vágta rá, tekintetét a férfi világoskék ingének gallérjára szegezve. – És feltételezem, van elég tapasztalatod, hogy tudd, ez nem jelent semmit.

– Neked viszont nincs – emlékeztette Matteo őt kíméletlenül. – Teljesen átadtad magad nekem.

Az emlékek ismét felszínre törtek. Az első közös éjszakájuk – az első éjszakája egy férfival. Skye az ajkába harapott. Azon az éjszakán odaadta Matteónak a testét és a lelkét. Csakhogy ez mind a játék része volt. A bosszútervé. A férfi kihasználta őt.

– És még mindig szívesen megtennéd – tette hozzá Matteo enyhe diadallal a hangjában.

Skye torkából fojtott kiáltás tört fel. Matteónak igaza van. Vágyik rá, hogy újra érezze a férje testét. Hogy még egyszer utoljára vele lehessen.

Talán örökre hatalma lesz felette. Pontosan ezért lenne fontos, hogy erős maradjon. Minél hamarabb alá kell íratnia Matteóval a válási papírokat, hogy aztán eltűnhessen. Nekik nincs közös jövőjük. Hogyan élhetne együtt egy férfival, akit teljes szívéből szeretett, akitől gyereket akart, és aki csak kihasználta őt?

Amint Matteo aláírja a dokumentumokat, ő messzire költözik. Valahová, ahol soha nem talál rá. A zsebében lévő ausztrál repülőjegyre gondolt. A világ egy távoli szegletében, a tengerparton szeretne újra otthonra találni, ahol talán begyógyulna összetört szíve.

– Tévedsz.

Skye egy határozott mozdulattal kiszabadította magát a férfi öleléséből, és tekintetét újra az alant elterülő városra szegezte.

– Ó, tényleg?

– Igen, bevallom, fizikailag még mindig vágyom rád, nehéz is lenne tagadni. – Anélkül, hogy megfordult volna, Skye megvonta a vállát. – Elvégre te voltál az első férfi, akivel lefeküdtem.

Felidézte, ahogy Matteo megcsókolta, majd az ajkaival felfedezte a testét. Meg azt, hogyan fürödtek a holdfényben úszó velencei háza medencéjében. Elhessegette az emlékképeket.

– De megtanítottál néhány olyan dologra is, amit jobb, ha soha nem felejték el.

– Nevezetesen, *cara*?

– Soha ne bízz meg egy jóképű idegenben – válaszolta Skye hűvösen. – Írd alá a dokumentumokat, Matteo! A házasságunknak vége.

– És ha nem?

Egy pillanatra felébredt Skye-ban a remény. Ami ostobaság, és ugyanabból az elvakult szerelemből fakadt, amely belesodorta ebbe a házasságba.

– Bosszút akartál állni, és sikerült.

– A szállodát akartam – javította ki Matteo. – Te voltál a ráadás.

– A ráadás? – csattant fel Skye. – Az ég szerelmére, Matteo, én szerettelek! Neked ez semmit nem jelent?

Matteo kővé vált arccal nézett rá.

– Ez nem volt szerelem. Csak vágy meg szex.

Skye nyelt egyet. A férfi nem tudja, mit beszél. Igenis, teljes szívéből szerette őt. És még ha soha nem is fogja elmondani – sokat jelent neki, hogy a gyermeke szerelemből fogant.

– Talán igazad van – ismerte be laza vállrándítással. – De mindez csak pusztá okoskodás. A házasságunknak vége. Soha nem fogom elfelejteni, amit tettél. És megbocsátani sem tudom. – Skye mély lélegzetet vett, és a férfira nézett. – Tiéd lehet a szálloda.

Matteo megdermedt.

– Azt akarod mondani, hogy eladod nekem a *La Grande Fortunát*?

– Egy feltétellel – válaszolta Skye fagyosan. – Írd alá azokat az átkozott papírokat, és tartsd távol magad tőlem!

Miután Skye négy héttel ezelőtt elhagyta őt, eljött a pillanat, hogy szembenézzen a keserű igazsággal. Nem biztos, hogy vissza tudja állítani nagyapja imádott szállodája, a *La Grande Fortuna régi fényét*.

Mindent egy lapra tett fel. A házasság Skye-jal azt jelentette, hogy megszerezte a szállodát, és közben egy kicsit szórakozott is.

A terv lenyűgözően egyszerű volt. Csak meg kellett nyernie magának a gazdag örökösnyt, és elcsábítania, hogy mindent megtegyen és aláírjon, amit csak akar. És egészen közel került a céljához.

Természetesen csak a szálloda miatt vette feleségül Skye-t. Ő volt a jogos tulajdonos. Bosszút kellett állnia *nonnóért*, és helyrehozni a jogtalanságot.

Azért vette feleségül a lányt, mert ez volt az egyetlen módja, hogy a szállodát visszaszerezze. Skye most ezüsttálcán kínálja neki mindazt, amire mindig is vágyott. Miért tétovázik?

Miért nem ragadja meg a lehetőséget?

Mert utálja beismerni a kudarcot. És mert nem tetszik a gondolat, hogy Skye elhagyja őt, mielőtt végrehajtotta volna a tervét – bármennyire akarja is a szállodát.

– Írd alá a papírokat, Teo!

Skye véletlenül a becenevén szólította. Hirtelen minden szín kifutott az arcából, mert rájött, mekkora hibát követett el. Már nem ilyen meghitt a viszony köztük. Őszintén szólva soha nem is volt.

Matteo soha nem kívánt megházasodni. Megrögzött agglegény volt, de akarta a szállodát, és a házasság tűnt a legegyszerűbb útnak, hogy megszerezze. Ha most aláírja a válási papírokat, akkor megszabadul attól a nőtől, akit soha nem akart igazán, és megvan a szálloda. Egyedül azt sajnálta, hogy soha többé nem élvezheti a felesége gyönyörű testét. De ez az ár nem túl magas.

– Rendben.

Matteo alig észrevehetően bólintott.

Skye megkönnyebbülése nyilvánvaló volt. A férfi igyekezett, hogy ne vegye a szívére.

– De nekem is van egy feltételem.

Skye meglepődve vonta fel a szemöldökét.

– Még egy éjszakát akarok veled.

Skye megdermedt. Behunyta a szemét, mély levegőt vett, az arca tűzpirosra gyúlt. Matteo figyelte, milyen hatást váltanak ki a szavai.

– Nem. – A válasz alig volt több halk suttogásnál. – Soha.

Matteo nevetése cinikusnak, ugyanakkor csalódottnak tűnt.

– Soha ne mondd, hogy soha, *cara!* A karjaimban újra átélhetnéd azt, amit annyira élveztél.

Skye egyenesen a férje szemébe nézett.

– Nincs okom rá, hogy újra megismételjem a hibámat.

– Nos, akkor nincs okom rá, hogy aláírjam a papírokat.

Látta, hogy Skye pánikba esik.

– Miért nem akarod? Ennyire rémisztő a gondolat, hogy még egy éjszakára Matteo Vin Santo

felesége légy? Emlékszem, volt idő, amikor alig vártad, hogy megoszsd velem az ágyamat.

– Akkor még nem tudtam, hogy ki vagy. És hogy mire vagy képes.

– És mire vagyok képes?

– Most már nem számít.

A szavak jobban szíven ütötték, mint szeretete volna. Matteo ritkán érzett büntudatot, de ebben a pillanatban igen. És ez egyáltalán nem tetszett neki.

A családjával szemben vannak kötelezettségei, nem pedig Skye-jal szemben.

De Skye fájdalma nyilvánvaló volt – a fájdalom, amit ő okozott.

Matteónak büntudata és lelkiismeret-furdalása volt. És azt kívánta... Mit is? Hogy változtathatna ezen? Hogy anélkül is megszerezhetné a szállodát, hogy megsebezne a feleségét?

Csakhogy ez lehetetlen. Megpróbálta. Évek óta igyekezett meggyőzni Skye apját, hogy adja el neki a szállodát. De a gazember mindig visszautasította.

– Csak a holttestemen keresztül.

Ezek voltak Carey Johnson utolsó szavai ebben a témában. Ha Johnson nem lett volna olyan makacs és engesztelhetetlen, ez a boldogtalan házasság soha nem jött volna létre.

De most, ahogy Matteo a feleségére nézett, hirtelen nem tudta, vajon tényleg csak a családjáért tett-e mindent. A szálloda, a nagypapa, a lány apja – mindez már nem számított. Nem volt annyira naiv, hogy azt higgye, megmentheti a házasságukat. És még azt sem tudta, hogy tényleg akarja-e. De ebben a pillanatban kétségbeesetten szeretete volna megcsókolni a feleségét, megérinteni és megvigasztalni.

– Hagyd abba! – figyelmeztette Skye. – Ne nézz így rám!

– Hogyan?

Matteo odasétált hozzá, amíg csak az asztal választotta el őket egymástól. Habozás nélkül elvette a gyűrűt. Ahogy a kezében forgatta, arra a napra gondolt, amikor megvásárolta. Szándékosan választotta ezt a nagy követ, mert úgy gondolta, hogy a Johnson-birodalom örökösnoájének extravagáns ékszer dukál.

De a gyűrű sosem illett igazán Skye-hoz. A házasságuk hetei alatt végiggondolta, hogy mit kellett volna választania helyette. Visszafogott eleganciájú, vékonyabb gyűrűt, talán rózsaaranyból apró gyémántokkal. Az ónix jól illett volna Skye hajához.

Matteo megpróbálta elhessegetni ezeket a gondolatokat. Ehelyett inkább a szállodára kellene koncentrálnia, és nem azon töprengenie, hogy miért is tette mindazt, amit tett.

– Ne nézz rám úgy, mintha sajnálnád, ami történt! – Skye lehajtotta a fejét. – Mintha ennek bármi köze lenne hozzánk.

– Végül is a házasságunkról beszélünk.

– Házasság! – Skye szó szerint kiköpte a szót, és a férfi gyomra összeszorult. Úgy érezte, mintha egy éles penge fúródna a testébe. A felesége dühe és zavarodottsága szinte tapintható volt. – Ez soha nem volt házasság! Egy átkozott trükk volt. Manipuláltál engem, és nyertél, oké? Vidd a szállodát, mert nekem nem kell! Nem akarok semmit, ami rád emlékeztet.

Skye egyre hangosabban beszélt, és Matteo fogadni mert volna rá, hogy az asszisztense minden egyes szót hall. De nem érdekelte.

A felesége fájdalma nyilvánvaló volt, és ő szeretete volna megvigasztalni.

– Bizonyára élvezetet okozott neked, hogy ilyen galád bosszút állhatal az apámon. Titokban kinevettél engem és a naivitásomat? Mulattatott, amikor este, amikor hazajöttél, boldog voltam, miközben te csak a terveidhez használtál engem?

Matteo érezte, hogy egyre jobban rángatózik a szeme alatti izom.

– Én is csak ember vagyok, Skye. Azt akarod, hogy hazudjak? Mondjam azt, hogy a házasságunknak semmi köze nem volt az apádhoz, a legnagyobb személtládához ezen a földön?

Skye egy kézmozdulattal megállította a szóáradatot. Az ujjai remegtek, és az arcbőre hirtelen olyan fakó lett, hogy Matteo a dühe ellenére aggódni kezdett érte.

Könnyc peregtek végig az asszony arcán. Kimerítette az elmúlt hetek titkolózása, és ez a beszélgetés a végsőig feszítette.

– Nem akarok többet hallani. Elviselhetetlen számomra, hogy egy szobában legyek veled! Írd alá a válási papírokat most! Kérlek! Fogd a szállodát, és tűnj el!

Skye megpróbálta elfojtani a zokogását, és az ajkába harapott.

Mindig is erre vágyott. Miután Skye megtudta az igazságot, Matteo már majdnem megbékélt a gondolattal, hogy soha nem kapja meg a szállodát. És Skye most ezüsttálcán kínálta fel neki, csak hogy megszabaduljon tőle.

Ez az oka a habozásának? Bántja a büszkeségét, hogy a felesége ilyen kétségbeesetten szabadulni akar tőle?

Matteo dühösen nézett Skye-ra.

– Rendben, ha ezt akarod. – Aztán az iratok fölé hajolt.

– Soha többé nem akarlak látni – jelentette ki Skye jéghidegen.

Skye kilépett az irodaépületből, és a forróság valósággal mellbe vágta. Kora délután volt, és Velence sikátoraiban nyüzsögtek az emberek. Skye csak sodródott a tömeggel, még mindig csodálkozott azon, amit az imént sikerült elérnie.

Nehezen szedte a levegőt, és egy oszlopnak támaszkodott. Csillagok táncoltak a szeme előtt. Remegett, és kimerültnek érezte magát.

Vége.

Újra szabad lett.

Gondolataiba merülve a hasára szorította a kezét, és ólmos fáradtság lett úrrá rajta. Soha többé nem akarta, hogy köze legyen Matteohoz. Majd ő felneveli a gyermeküket. Vajon sikerül-e teljesen száműznie a férfit az életéből és az emlékeiből?

Muszáj. Matteo a múltja, de a baba a jövője.

Csak ez a gyerek számít.

Skye mély levegőt vett, de úgy tűnt, az oxigén nem jut el a tüdejébe.

– Jól van, signorina?

Amikor felnézett, meglátta egy gondolás aggódó arcát. Sietve bólintott.

– A hőség egy kicsit megvisel – magyarázta, és mosolyt kényszerített az arcára.

Könnyed gesztussal hangsúlyozta a szavait, de ez volt az utolsó dolog, amire emlékezett. Aztán minden elsötétült körülötte.

2. FEJEZET

Matteo az ablaknál állt, gondolataiba merülve bámult kifelé, és észre sem vette a járókelők áradatát. Nem állt szándékában meglesni Skye-t, de aztán felfedezte.

Még innen fentről is látta, milyen szomorú.

Nem számít, hogy a lányt csak eszközként használta a célja eléréséhez. Benne volt a pakliban, hogy fájdalmat okoz neki. Végül is Carey Johnson hibája az egész, nem az övé.

Most mégis rosszul érezte magát. Mert ő ízig-vérig üzletember, nem pedig szélhámos. Nem volt felkészülve arra, hogy tanúja lesz a lány könnyeinek, és látja a szemében a néma vádat. Bár egyértelmű volt számára, hogy hasonló helyzetben újra ugyanezt a döntést hozná meg, mégis valami olyasmit érzett, ami leginkább a bűntudatra emlékeztette.

Tenyérével elgondolkodva végigsimított háromnapos borostáján. Hirtelen felkeltette a figyelmét a téren tapasztalható ribillió.

Először az élénksárga színfoltot vette észre a tömegben – a ruhát, amely olyan jól állt Skye-nak. Aztán látta, hogy a lány megtántorodik, és a korláton át a lagúna sós vizébe esik.

Ha tovább nézi, láthatta volna azt is, ahogy a feje nekicsapódik egy gondolának.

De Matteo már rohant. Az adrenalin átjárta a testét, és olyan sebességgel vágatott végig az irodaházon, amire soha nem gondolta volna, hogy képes. Éppen abban a pillanatban érkezett az utcára, amikor az egyik gondolás a jellegzetes fekete-fehér csíkos pólóban próbálta kihúzni Skye-t. Matteo gondolkodás nélkül beugrott a piszkos vízbe.

– Lélegzik? – kérdezte, miközben a gondolással együtt a partra húzta Skye-t.

Kisebb tömeg verődött össze körülöttük. Matteo kezdeti megkönnyebbülése rémületnek adta át a helyét, amikor látta, milyen erősen vérzik a lány fejesebe.

– Hívja a mentőket! – fordult a legközelebbi járókelőhöz.

Megszokta, hogy parancsokat osztogat, és egy pillanatig sem tétovázott.

– Már úton van – tájékoztatta valaki.

Matteo letérdelt Skye mellé, és megsimogatta hűvös, sápadt arcát.

– Minden rendben lesz, *cara*. Minden rendben lesz.

Halkan, olaszul beszélt hozzá, könnyögött, hogy ébredjen fel, bízson benne, és ne aggódjon.

Néhány perc múlva megérkeztek a vízimentők, de Matteo számára ez óráknak tűnt. A mentősök kiugrottak a csónakból, és utasításokat osztogattak, majd óvatosan hordágyra tették Skye-t.

– Ismeri a hölgyet? – fordult az egyikük Matteóhoz.

– Én vagyok a... a férje.

– Akkor velünk jöhet.

Matteo sietve a gondolás kezébe nyomott néhány bankjegyet, megköszönte a segítséget, és követte a mentősöket.

Sebesen száguldottak Velence csatornáin, míg megérkeztek az *ospedale* mólójához, ahol már várt rájuk egy csapat.

Minden nagyon gyorsan történt. Az első, futólagos vizsgálatot követően Skye-t bevitték a klinikára. Matteo figyelmét nem kerülte el a doktornő aggódó tekintete.

– És most mi lesz? – kérdezte, miután a feleségét bevitték a vizsgálóba.

Senki sem figyelt rá.

Miután Skye-t ellátták, és egy kórterembe vitték, egyedül maradt vele. Bizonytalanul állt az ágya mellett, és azon tűnődött, vajon felépül-e.

Végtelennek tűnő idő után egy doktornő lépett a szobába, és bátorítón rámosolygott.

– Maga a férje? – kérdezte.

Matteo bólintott.

– Hogy van?

– A fejsérülése csúnyábbnak tűnik, mint amilyen valójában. Jelenleg azonban nem tudjuk elvégezni az ilyenkor szokásos vizsgálatokat. Valószínűleg egy kicsit kába lesz, amikor magához tér, de nem számítok komplikációkra.

Szavai nem különösebben nyugtatták meg Matteót.

– De mi történt?

– Úgy néz ki, elájult. Ez nem szokatlan az ő állapotában. És ez a hőség sok lehetett neki...

– Várjunk csak! – szakította félbe a férfi. – Mi az, hogy az ő állapotában?

A doktornő megrökönyödve meredt rá.

– Nem tudja?

– Mit nem tudok, *dottorressa*?

– A felesége terhes.

A világ forogni kezdett Matteo körül.

– Terhes? – ismételte meg zavartan.

– Igen, gyermeket vár. Még nagyon az elején van. Véletlen, hogy a vizsgálat során egyáltalán kiderült. Talán még ő maga sem tudja.

A francba!

Matteo önkéntelenül is Skye felé fordította a tekintetét, és nézte látszólag békés arcát. Vajon tudja?

„Soha többé nem akarlak látni.”

Összeszorította a fogát. Skye el akarta hagyni őt, és megfosztani a gyermekétől?

Hirtelen fájdalom nyilallt belé. Szomorúság és hitetlenség. Düh és féktelen harag. Képes lett volna Skye így elárulni őt?

Még nem tudhatta...

– Eddig egy szóval sem említette – magyarázta Matteo, és a hangja határozottan csengett, bár kissé szédelgett az imént hallott hírtől.

Skye terhes, és eljött hozzá, hogy aláírassa vele a válási papírokat? Ő alá is írta, mert tudta, hogy ennyivel tartozik neki.

Vajon Skye akkor is ragaszkodott volna a váláshoz, ha tud a babáról? Nem valószínű. Mindazonáltal annak a gazember Johnsonnak a lánya. Tudhatja ő egyáltalán, hogy mi zajlik a fejében?

Lázasan próbálta felidézni az irodájában lezajlott találkozás minden részletét. Volt bármi jele annak, hogy Skye tudott a terhességről? Hogyan viselkedik egy várandós nő? Matteónak fogalma sem volt róla.

A fenébe!

Soha nem gondolt arra, hogy akar-e gyerekeket. Naivul, mint ahogy ezt most be kellett ismernie magának.

– Talán még nem észlelte a terhesség jeleit – találgatott a doktornő, és megvonta a vállát, mintha ez nem sokat számítana.

Mintha nem ez lenne a legfontosabb dolog, amivel Matteo valaha is találkozott az életében.

Idegesen bólintott.

– Jól van a baba?

– Amennyire tudom, igen.

A doktornő ismét megnyugtatóan mosolygott rá.

Annak idején csak egyszer beszéltek gyerekről, akkor is nagyon röviden. Skye még nagyon fiatal volt, és Matteo sem gondolkodott el ezen igazán. Skye-nak ennek ellenére tudnia kellett volna, milyen sokat jelentene neki egy gyerek.

De az volt a szándéka, hogy megfosztja őt a Vin Santo-birodalom örökösétől, és a gyermekét a Johnson család tagjaként nevelte volna fel.

Nyugtalanul fel-alá kezdett járkálni, majd hirtelen megállt, és megkérdezte:

– A feleségem táskája...

– Amennyire én tudom, a többi holmijával volt – válaszolta a doktornő, majd hozzátette:

– Gondoskodom róla, hogy haladéktalanul megkapja.

– Köszönöm szépen.

Miközben Matteo türelmetlenül várt, Skye-ra nézett, és megpróbálta összeszedni magát. De minél több idő telt el, annál inkább a negatív gondolatok kerekedtek felül.

Skye hajthatatlan volt a válással kapcsolatban, sürgette a dolgot. Nyilvánvalóan nem volt vesztegetni való ideje.

És ott volt a kezében az aduász, hogy meggyőzze őt. A szálloda. Az a kicseszett szálloda! Bármit megtett volna érte, hogy megszerezze. Végül is ezért vette feleségül Skye-t. És ugyanezen okból egyezett bele a válásba is.

És majdnem elvesztette a legfontosabbat az életében. A gyermekét.

Hogy lehetett ilyen ostoba? Nem tanult semmit a Mariával való viszonyából? Akkor még fiatal volt, naiv és tapasztalatlan. Bedőlt a lány hazugságainak. Aztán megfogadta, hogy soha többé nem bízik meg egyetlen nőben sem, mégis aláírta azt az átkozott papírt. A francba! Skye elsősorban is Johnson. Mikor feledkezett meg erről?

Nem sokkal később egy kórházi alkalmazott lépett be a szobába, és egy nagy műanyag zacskóban átnyújtotta neki Skye táskáját.

Matteo szótlanul átvette, és kinyitotta. Dühösen kikereste belőle a válási papírokat meg a szálloda adásvételi szerződését, és mindkettőt a még mindig nedves zakója zsebébe tette.

Hirtelen észrevett még valamit: Skye személyi igazolványa mellett egy borítékot, amelyben egy repülőjegy lapult. Nyilvánvalóan még ma este Sydney-be akart repülni.

Ausztrália!

Érezte a dühöt, amely az egész testét átjárta. Tehát Skye valóban azt tervezte, hogy megfosztja őt a gyermekétől. A saját húsától és véréből.

Miközben Skye arcát nézte – most is gyönyörűnek látta –, ökölbe szorította a kezét.

Soha nem mesélt volna neki a gyerekről? Fájdalmasan elszorult a szíve.

– Signor Vin Santo? Gondoskodunk száraz holmiról, ha le akarja venni a vizes ruháit – szólította meg egy nővér kedvesen mosolyogva.

Matteo képtelen volt viszonzni a mosolyt.

– Köszönöm, de szeretnék itt maradni a feleségem mellett.

Gúnyosan megnyomta a „feleségem” szót, de az ápolónő nem vette észre.

Egy kocsin ultrahangkészüléket gurítottak be, és a kerekek csikorgására felkapta a fejét. A doktornő, akivel az imént beszélt, megnyugtatóan mosolygott rá.

– Ne aggódjon túlságosan! – mondta, mielőtt Skye paplanját a derekáig lehúzta.

Matteo a felesége hasára nézett. Lapos volt. Lehet, hogy az orvos tévedett? Hogyan növekedhetne egy baba ebben a vékony testben?

Szemügyre vette a mellét is. Kicsi és feszes, de mintha teltebb lenne.

A doktornő gélt kent Skye hasára, és bekapcsolta a monitort. Egy homályos kép jelent meg a képernyőn.

– A baba körülbelül hathetes lehet – magyarázta. – Nem látok semmi rendelleneset – tette hozzá, és ki akarta kapcsolni a készüléket.

De Matteo visszatartotta.

– Mi az? – kérdezte, és egy apró pontra mutatott, amely néha megjelent, majd újra eltűnt.

– A baba szíve. Dobog – magyarázta a doktornő.

– A szívverése?

Matteo lehunyta a szemét, ahogy az érzelmei eluralkodtak rajta. Mély levegőt vett, és hátralépett az ágytól.

– Vegyen száraz ruhát, Signor Vin Santo! Senkinek sem segít, ha beteg lesz.

Matteo nem válaszolt. Lázasan járt az agya. Skye a szíve alatt hordja a Vin Santo örökösét. És nem akarta elmondani neki. Persze meglehet...

– Elképzelhető, hogy a feleségem még nem tudta, hogy terhes?

– Természetesen. Végül is nagyon korai stádium. Ha még nem említette, akkor valószínűleg,

hogy ő sem tudta. Tervezett volt a terhesség?

– Nem.

A házasságuk a szállodáról szólt – és csakis arról. Egy gyerek csak elbonyolította volna a helyzetet.

Hogy a fenébe történhetett meg? Mindig fogamzásgátlót használtak.

– A felesége hamarosan felébred. – A doktornő felhúzta Skye szemhéját, és elégedetten bólintott. – Akkor megkérdezheti őt magát is.

Hirtelen rendkívül fontos lett Matteo számára, hogy megtudja az igazat. Pontosabban azt, hogy Skye nem is gyanította, miszerint terhes. Nem tudta elképzelni, hogy ezt eltitkolta volna előle. Bár a tények ellene szóltak, ő mégis bízott benne, hogy így lesz.

Nem számít, mit tett ő, vagy Skye mit hitt róla. Egy csecsemő nem sakkbábu, akit személyes haszonszerzésre lehet használni.

Persze elképzelhető, hogy Skye nem akarta felhasználni ellene a gyereket, hanem egyszerűen csak el akarta hagyni, de ez talán még rosszabb forgatókönyv. Ma este felszállt volna egy Ausztráliába tartó gépre, örökre eltűnt volna az életéből – és vele együtt a gyerek is.

A férfi keskenyre préselt ajkakkal visszafordult az ágy felé.

– Matteo? Hol vagytok?

Skye hangja reszketegen és fátyolosan csengett. Mielőtt válaszolt volna, Matteo hosszan nézett rá.

– Kórházban. Velencében.

Bár igyekezett kordában tartani a dühét, érezte, hogy valósággal forr benne a méreg.

– Kórházban? – Skye zavartan lehunyta a szemét. – Elestem. Nem, elájultam. Néha megtörténik velem.

– Mióta? – kérdezte Matteo hűvösen.

Skye önkéntelenül a hasára tette a kezét, és úgy tűnt, hogy elgondolkodik azon, mit is válaszoljon. De nyilvánvalóan fontosabb volt számára a bizonyosság, mint a taktikázás.

– Jól van a baba? – kérdezte.

3. FEJEZET

A kórház háttérzajai hirtelen végtelenül hangosnak tűntek. A gépek pittyegése, a személyzet halk beszélgetése, a mennyezeti ventilátor hangja... Valahol megszólalt egy telefon.

Skye lélegzet-visszafojtva várta a választ.

– Matteo? – A hangja nem volt több halk suttogásnál. – Kérlek!

– A babánk jól van – válaszolta a férfi jéghidegen.

Skye lehunyta a szemét. Hogy eljött Olaszországba, aláíratta Matteoval a válási papírokat, és cserébe felajánlotta a szállodát, csak egy célt szolgált: a válást véglegesíteni, mielőtt túl késő lenne. Még mielőtt gömbölyödő hasa elárulná. Nem is beszélve a baba megszületéséről. Nem akarta, hogy Matteo tudomást szerezzen a terhességéről, de pillanatnyilag nem volt ereje aggódni emiatt.

Már semmi sem számított. Egyszerűen csak megkönnyebbült, hogy semmi baja nem esett a gyerekeknek.

Könnyek szöktek a szemébe.

– Hála istennek! – sóhajtott fel.

– Az orvosok még néhány óráig megfigyelés alatt akarnak tartani – magyarázta Matteo, és összefonta a karját a mellkasa előtt.

– Jól vagyok – biztosította Skye. – Normális, hogy a keringés időnként megbolondul a terhesség alatt.

Bátran kihúzta az infúziós tűt a karjából, és felkelt. De olyan bizonytalanul állt a lábán, hogy Matteo ösztönösen megfogta a karját.

– Jól vagyok – ismételte meg Skye éles hangon.

Akár egy sebesült nőstény oroszlán, aki próbálja védeni a kölykét, gondolta Matteo, és rájött, hogy Skye fél.

Tőle? A haragjától? Hogy mit fog tenni? A félelem jogos. Mégis mit gondolt Skye? Nem tarthatja távol tőle az örökösét!

– Ezek szerint tudtad, hogy terhes vagy? – A szavai fenyegetően hangzottak.

Skye elrántotta a karját, és átment az ágy másik oldalára.

– Az ördögbe is, mikor akartad elmondani nekem?

– Ne kiabálj!

Matteo önkéntelenül végigsimított a haján. Nem akarta felemelni a hangját, de szörnyen dühös volt.

– Nem akartad elárulni, ugye?

Skye kurtán rápillantott, majd lesütötte a szemét.

– Úgy gondoltam, hogy semmi közöd hozzá – jelentette ki magabiztosan, sőt dacosan.

– A gyerekemhez semmi közöm? – ismételte meg Matteo hitetlenkedve. – Honnan vetted?

– Soha nem akartál gyereket. Legalábbis tőlem nem. Szóval csak szívességet tettem neked. – Skye megrázta a fejét. – Nem, mindannyiunknak szívességet tettem. Én sem akartam tőled gyereket, ahogy te se tőlem. Minden gyereknek joga van ahhoz, hogy ne egy keserűséggel és gyűlölettel teli világba szülessen.

– De ahhoz is joga van, hogy mindkét szülőjét ismerje! – vágott vissza élesen Matteo. – És te meg akartad fosztani őt ettől az esélytől.

Skye egyenesen a férfi szemébe nézett.

– Egyetlen okból vettél feleségül. Volt valami, amit feltétlen meg akartál szerezni, és sikerült. A gyerekek ehhez semmi köze.

– Ez nem egészen igaz. Elvégre az *én* gyermekemmel vagy terhes. Akár terveztük, akár nem.

Skye azon töprengett, hogyan világíthatná meg a helyzetet. A fájdalmat, amikor rájött, hogy a férfi csak kihasználja őt. A gyötrelmes felismerést, hogy soha nem fogja megadni neki azt, amit